

9/11/2014

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרוש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורו של א', שהעומס במיון האורטופדי גרם לעיכוב של שבוע בטיפול בשבר שממנו סבל בעקבות תאונה, עיכוב שתוצאתו נזק לכל החיים:

"תאונת אופנוע. נהג מונית שחתך נתיב מבלי לאותת או לבדוק במראות העיף אותי ואת האופנוע שלי עלי. שתי דקות לאחר מכן עצר צוות של מגן דוד אדום שעבר שם והגיש לי טיפול ראשוני. שוטר שהגיע עזר לי להעביר את האופנוע מאמצע הכביש אל מעבר לצומת קרוב.

כשהגעתי למיון האורטופדי לא היה מקום לשבת. הפכתי את הקסדה שלי וישבתי עליה. הכיסאות היו מלאים באנשים שבורים, חתוכים, חלקם בחבישה חלקית וחלקם עם אלתור של חולצה קשורה בחוזקה. הרצפה הייתה קצת רטובה, כנראה מהקרח שהוצמד לפצעים ונמס. וכולם מחכים. ומחכים.

מדי פעם יוצא מישהו, נכנס מישהו, עובר רופא ומוחקק בשאלות אבל הוא ממשיך בריצה למקרה הדחוף הבא. ומחכים.

אחות הגיעה לקחת ממני מדדים. לחץ דם גבוה, חום נמוך, דופק היסטרי. ואז עוד הייתי בכושר. ומחכים.

יוצא עוד מישהו ועכשיו תורי, אבל לא. מגיעה מיטה מהמיון הכללי שצריכה טיפול חירום. מתיישב חזרה ומחכה.

מגיע לרופא, שתוך חצי דקה שולח אותי לצלם את כף רגלי הימנית, שעליה נפל האופנוע. אני מדדה אל הרנטגן בעצמי, בכוחותיי שלי, ומגלה גם שם תור. מתיישב (מזל שהפעם היה איפה) ומחכה.

מצטלם, מתורגל כבר: ימין, שמאל, אמצע, תחזור למיון אורטופדי לחכות. חזרתי וחיכיתי.

בינתיים מקרים דחופים יותר ופחות מטפטים ללא הרף מהמיון הראשי ובדרך לרנטגן / סי.טי / גיבוס / אשפוז במחלקה.

מדי פעם הרופא נאלץ לצאת בדחיפות לייעוץ במיין הכללי או במיין ילדים וחוזר לתור שבנתיים צמח בעוד כמה מטופלים. שמחים.

בסוף הגיע תורי. הרופא מציץ בצילום: 'לא ברור. לא מזהה'. מגדיל-מכה-מפקס-מקרב-מקטין-מבהיר-מטשטש-מרחיק. 'לא מצליח לראות. הצילום לא טוב'. מיואש, תשוש וכאוב אני שואל: 'אז מה, לחזור לצילום?' - 'לא', הוא עונה, ושולח אותי הביתה עם המלצה לשלושה ימי מנוחה והמשך מעקב בקהילה. נאלצתי לצאת משם הביתה מקפץ על רגל אחת ואוחז בקסדה לאיזון שיווי המשקל.

במאמר ביניים אוסיף שהקוד "בקהילה" הוא נוח מאוד כדי לחפף כל מה שאיננו חירום או מצריך אשפוז, כלומר קופ"ח היא שתמשיך את הטיפול בפציינט. משהו כמו 'פלסטר קטן ולך תמשיך עם הרופא שלך בבית ועזוב אותי פה'.

לצערי, האורתופד שטיפל בי אז בקופ"ח היה עסוק. עסוק מאוד. מה זה אומר? שכשהגעתי אליו למחרת בבוקר עדיין כואב, כדי להמיר את ההמלצה לימי חופשה לטופס מחלה שיהיה קביל על מקום העבודה שלי נאלצתי לחכות לו עד הצהריים, כיוון שהיה בקליניקה הפרטית שלו והתעכב בה. כשהגיע מלמל משהו, לא התנצלות חלילה אלא 'היו פקקים, שב' או משהו מעין זה, ונפנה אלי. בעצם, לא נכון. לא אלי נפנה אלא אל המסמכים שהבאתי. עיין בהם בחופזה, הפיק את המסמך ושלח אותי לדרכי. שהרי בכל-זאת, כבר המתינו לו הבאים אחרי בתור, כחמישה-שישה מהם.

אחרי שהכאבים לא חלפו אלא אף החמירו חזרתי אליו. הציץ בצילומי הרנטגן, רטן שהם גרועים ושלח אותי לעשות סי.טי. – שגילה שעצם בכף רגלי נשברה מהתאונה, רסיס מתוכה התנתק ומצוי משוחרר במפרק בין שתי עצמות. רק שבוע אחרי התאונה נשלחתי לגיבוס כף הרגל ולמנוחה של עוד 4 שבועות.

התוצאה: עד היום, עשור אחרי, אני נזקק למדרסים ויודע לצפות מראש מתי הולך לרדת גשם וכנראה שעד סוף ימי אאלץ להיעזר במדרסים.

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המייד,י,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת